

Ἄλλ' ὁ σύλλογος δὲν περιορίσθη μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἀλλὰ διένειμε καὶ βραβεῖα εἰς τὰς θεραπαίνας καὶ θεραπαινίδας, αἵτινες μένουσιν ἐπὶ τινα ἔτη ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ. Πέρυσιν ἐβραβεύθησαν τριάκοντα ἐξ τοιαῦται. Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ βραβεῖου ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ τις πιστῶς πέντε κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ μέλους τινὸς τοῦ συλλόγου.

Ὁ σύλλογος πρὸς τούτοις μεριμνᾷ καὶ περὶ εὐρέσεως ἐργασίας καὶ ὑπηρεσίας. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἐκθεσιν ὁ σύλλογος εὗρεν ἐργασίαν εἰς 2400 γυναικας θεραπαινίδας, θαλαμηπόλους, τροφούς, ραπτρίδας, πλυντρίδας κλπ. κλπ.

Ἐκ τούτων πάντων καταδεικνύεται πόσον ὠφέλιμος εἶνε ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σύλλογος τῶν κυριῶν τοῦ Βερολίνου, ἃς εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσι καὶ αἱ ἡμέτεραι κυραὶ αἱ τὸν ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδείσεως σύλλογον εὐδοκίμως συγκροτοῦσαι, εἰς ὃν δύνανται βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ εἰσάγωσι τι τῶν ὁμολογουμένως ἀξιολόγων ἔργων τοῦ ἐν Βερολίῳ εὐδοκίμουσιντος συλλόγου.

Πολὺν χρόνον ἐν Γαλλίᾳ ἀπηγορεύετο ἡ ἐξαγωγή τῶν ρακῶν, διότι ὡς γνωστὸν ἐχρησίμευσον ὡς πρώτη καὶ κυριωτάτη ὕλη πρὸς κατασκευὴν τοῦ χαρτοῦ, τοῦ πλουτίου τούτου κλάδου τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας. Τοῦτο δὲ διήρκεσεν ἀπὸ τοῦ 1771 μέχρι τοῦ 1860, ὅτε κατὰ συνθήκην γενομένην μετὰ τῆς Ἀγγλίας ὠρίσθη τέλος ἐξαγωγῆς τῶν ρακῶν 12 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα (ἐκάστου χιλιόγραμμου ἰσοδυναμοῦντος πρὸς δράμια 312 ¹/₂).

Κατὰ τὰς συνθήκας δὲ τὰς ὑπογραφείσας μεταξὺ Ἑλβετίας καὶ τῆς Πρωσίας τῷ 1864 καὶ 1865 ἤλαττώθη τὸ τέλος τῆς ἐξαγωγῆς εἰς 9 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1866, εἰς 6 φρ. ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1868 καὶ 4 φρ. ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1869.

Τινὲς χῶραι, οἷον ἡ Αὐστρία, ἡ Ρωσία, ἡ Ὀλλανδία καὶ ἡ Πορτογαλία δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἐξαγωγήν τῶν ρακῶν, ἐν ᾗ ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Βαρβαρία ἔχουσιν ἐλευθέραν τὴν ἐξαγωγήν.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ χαρτοῦ ἐν Γαλλίᾳ δαπανῶνται κατ' ἔτος ἑκατὸν ἑκατομμύρια χιλιόγραμμων ρακῆ, ὧν τὸ πλεῖστον μέρος ἐξ αὐτῆς τῆς Γαλλίας προέρχεται, οὐκ ὀλίγη δὲ ποσότης καὶ εἰσάγεται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χρησίου ποσοῦ. Οἷον τῷ 1877 εἰσῆχθησαν ρακῆ 26 ἑκατομμυρίων χιλιόγραμμων τῷ δὲ 1878 μόνον 15 ἑκατομμ.

Καὶ ἡ εἰς Μασσαλίαν εἰσαγωγή κηζήθη ἐπιστηθῶς. Πρὸ τινων δ' ἐτῶν ἡ εἰσαγωγή ἐξισούτο πρὸς τὸ τρίτον τῆς ὅλης εἰς Γαλλίαν εἰσαγωγῆς. Οἷον τῷ 1878 ἐκ 15 ἑκατομμ. ρακῶν καὶ ἐφθαρμένων σχοινίων εἰσαχθέντων εἰς Γαλλίαν, ἑκατομμ. εἰσῆχθησαν εἰς μόνην τὴν Μασσαλίαν.

Αἱ μέγιστα δὲ ποσότητες τῶν ἐκ βαμβάκινων ὑφασμάτων ρακῶν προέρχονται ἰδίως ἐξ Ἀλγερίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, τὰ δὲ σχοινία εἴτε πισωμένα εἴτε μὴ προέρχονται τὰ πλεῖστα ἐξ Αἰγύπτου καὶ Τουρκίας. Τὸ δὲ πλεῖστον τῶν ἐκ μαλλίνων ὑφασμάτων προέρχεται ἐξ Ἰσπανίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος. Καὶ τῷ μὲν 1877 εἰσῆχθησαν ρακῆ ἀξίας φρ. 11,502,876, τῷ δὲ 1878 φρ. 7,554,894. Τεσσαράκοντα δὲ περίπου καταστήματα ὑπάρχουσιν ἐν Μασσαλίᾳ μετερχόμενα τὸ ἐμπόριον τῶν ρακῶν, ἀποροφῶντα τὸ τρίτον τῆς ἀξίας ἢ ἀνωτέρω ἀνεγράψαμεν.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ πόλις Λιβουρνον ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ ἀξιολογωτάτη τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ἀγορὰ τῶν ρακῶν ἕνεκα τῆς ἐλευθέρως ἐξαγωγῆς αὐτῆς εἰς Ἀγγλίαν καὶ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας. Ἄλλ' ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ Μασσαλία θεωρεῖται ἤδη τοιαύτη ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν. Τὰ αὐστηρὰ μέτρα τὰ πρό τινος ληφθέντα εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύοντα καθ' ἅπαντας τοὺς κατὰ τὴν Μεσόγειον λιμένας θὰ παρακλώσωσιν ἐπ' ὀλίγον τὴν διαθίβασιν αὐτῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ ἀγοραὶ εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει ὡς πρὸς τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο, τὸ τοσοῦτον κινδυνώδες εἰς τὴν κοινὴν ὑγίειαν, δὲν ὑπάρχει φόβος μὴ ἀγορὰ τις υποσελίση ἐτέραν τινα.

Τὰ ρακῆ πλὴν τῆς χρήσεως αὐτῶν εἰς τὴν χαρτοποιίαν εἶνε χρῆσιμα καὶ ἀλλαχοῦ. Ἰδίως δὲ τὰ ἐκ μαλλίνων ὑφασμάτων ρακῆ ἕνεκα τῶν λιπαρῶν ὕλων ἃς περιέχουσιν ἐχρησίμευσον εἰς τὴν λίπανσιν τῶν ἀγρῶν ἐν Προβηγκίᾳ, ἔθνα παρέχωνον τὰ ρακῆ ταῦτα ἐν τῇ ῥίζῃ τῶν ἐλαίων.

Σήμερον δὲ τὰ μάλλινα ρακῆ χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ὑφαντικὴν, διότι ἐξ αὐτῶν παρασκευάζουσιν ὕλην πρὸς κατασκευὴν μαλλίνων ὑφασμάτων εἰς εὐτελεστέραν τιμὴν πωλουμένων.

Οἱ Ἀγγλοὶ πρόκειται ν' ἀνεγείρωσιν ἐν Κύπρῳ μέγιστον ξενοδογεῖον, οὗτινος ἡ δαπάνη θ' ἀνέλθῃ εἰς 1,500,000 φρ.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ ἐν Πειραιεῖ συνδρομητῆς τῆς Ἑστίας κ. Ν. Κ. Φραντζῆς ἐκοινοποίησεν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα «Ἀντὶ τῆς ὀλοκλήρου παρασκευῆς δι' ἧς, ὡς ἐν τῷ 172 φύλλῳ τῆς Ἑστίας ἐσημειώσατε, εὐληπτον ἀποβαίνει τὸ ἔλαιον τοῦ ὄνισκου (λάδι τῆς μουρούνας) ἐπιτροφέαται μοι ν' ἀναφέρω ὑμῖν τὸ ἐξῆς ἀπλοῦστατον μέσον: Μία ἢ τὸ πολὺ δύο καραμέλαι τῆς μέντας, χρωματισμέναι—τῶν λευκῶν, αἵτινες ἐν κυλίνδροις πωλοῦνται, μὴ ἐχουσῶν πολὺ τὸ ἄρωμα—πρὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐλαίου, καὶ μία μετὰ τὴν λήψιν, ἀρκοῦσιν ὅπως καὶ ἡ μάλλον χαϊδευμένη κόρη λίαν εὐχερῶς λάβῃ τὸ ἔλαιον τοῦτο.»